

[Tom Behnke]

vedkommende har været udsat for, er der ingen – og jeg gentager ingen – undskyldning for kriminel adfærd.

Vi er således helt enige i, at der skal gribes ind over for den stigende vold, specielt fordi stigningen navnlig skyldes en øget anvendelse af rå og meningsløs vold og tilfældig vold på gader og stræder mod ofte helt uskyldige ofre. Der er ingen tvivl om, at hovedparten af den meningsløse vold udøves efter indtagelse af alkohol – ofte meget store mængder alkohol – og når man så kommer ud fra værtshuset, er der lige nogle aggressioner, man skal af med, og det går ud over en sagesløs forbipasserende. Desuden er der kommet et langt mere rå element ind i billedet. I dag er det slet ikke nok, at man giver en person et par knytnæveslag i ansigtet, nej, der skal også snittes lidt med en kniv, og når den overfaldne ligger ned, skal man lige have sparket de sidste aggressioner af i hovedet på offeret.

Den udvikling skal stoppes, og det kan slet ikke gå hurtigt nok, for det er jo det værste angreb på den personlige frihed, man overhovedet kan komme ud for. Hvordan den skal stoppes, kan så diskuteres, og i sin redegørelse kommer ministeren med en række forslag til opstramninger. Men jeg mener imidlertid ikke, at ministeren har ramt rigtigt i sine forsøg. For mig at se vil det helt rigtige være at forkorte eller helst fuldstændig fjerne ventetiden fra domsafsigelse til afsoning og fjerne ventetiden til berømmelse af retsmødet, og endelig mener jeg, at politiet skal opprioritere disse voldssager, selv om politiet allerede i dag gør meget ud af dem.

Endelig mener jeg, at der skal gives lettere adgang til at varetægtsfængsle voldsmanden i perioden fra pågribelse til afsoning. Det er helt urimeligt, at offeret kan se gerningsmanden gå frit omkring dagen efter. Det ville også bevirke, at voldsmanden bliver revet ud af sin dagligdag med de følger, det nu engang har, og det vil have en langt større virkning på voldsmanden end det nuværende system. Desuden mener jeg, at en sådan konsekvent behandling er langt bedre end at forhøje maksimum i strafferammen.

I dag har vi en regel om, at en dømt skal have op til 3 måneders betænkningstid inden afsoning, så han ligesom kan indstille sig på at skulle ind og afsones, og det er helt urimeligt.

Desuden vil en forhøjelse af maksimumsstraffen sandsynligvis alligevel ikke påvirke dommerstanden væsentligt. Hvis der skal pilles ved strafferammerne, skal man meget hellere gøre, som CD foreslår i det lovforslag, som vi skal behandle om et øjeblik, nemlig hæve bundgrænsen. Det vil tvinge dommerne til at stramme grebet om voldsforbryderne.

Desuden er det min klare holdning, at vi skal sætte ind på et andet væsentligt område, nemlig sanktionerne i førstegangstilfælde. I dag er det således, at der enten skal være tale om en meget alvorlig forseelse eller mange gentagne forseelser, før man overhovedet bliver stillet for en dommer, og hvad siger dommeren så til voldsforbryderen, når han står i retten? Han siger: Ja, det må du sandelig ikke gøre en anden gang, men nu får du et tiltalefråfald, og så håber vi, at det har været en lærestreg for dig. Eller hvis der er tale om en virkelig skrap dommer, kan man være så heldig at få en betinget dom, hvorefter gerningsmanden kan gå hjem med den erfaring, at der skete jo ikke noget, det fik ingen konsekvenser. Hvor blev det præventive af, hvor blev det pædagogiske af?

Her må jeg lige indskyde en bemærkning fra vore såkaldte kulturberigere. De har jo en helt central placering, for hver gang vi ser en udlænding begå en kriminel handling – og ikke kun en voldsforbrydelse – får vedkommende tiltalefråfald, for han skal jo lige vænne sig til det danske retssystem, som man kunne læse i B.T. den 27. september 1992. Her er det min holdning, at der skal gribes ind allerede første gang, og at hammeren skal falde tungt og hårdt, når dommen skal afsiges – fuldstændig som fru Dorte Bennedsen var inde på – og i øvrigt helt uanset nationaliteten. Kun ved at gribe konsekvent ind allerede første gang kan vi sende det præventive signal, at det ikke kan betale sig at øve vold mod andre, for det er vel egentlig også det, vi diskuterer i øjeblikket. Det er ikke bare et spørgsmål om at straffe folk, når volden er begået, det er vel også et spørgsmål, om vi kan få et retssystem, der bevirker, at der slet ikke bliver begået vold.

Disse forslag er den mest farbare vej, og det sagde Fremskridtspartiet for 20 år siden. Dengang havde man kun hån og latter tilovers for os, men nu er de 20 år gået, og vi fik desværre ret. Kriminaliteten er stigende, den bliver mere